

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8905/2560

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 มาตรา 10

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เอาประกันภัยมีเจตนาว่าจ้างจำเลยที่ 1 ขนส่งสินค้าทางบกจากโรงงานของผู้ผลิตมายังท่าเรือเมืองเจนิว สาธารณรัฐอิตาลี และขนส่งสินค้าทางทะเลจากท่าเรือเมืองเจนิวมายังประเทศไทย อันมีลักษณะเป็นการขนส่งสินค้าโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันสองรูปแบบภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว และจำเลยที่ 1 ตกลงรับดำเนินการ จำเลยที่ 1 จึงมีฐานะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง แม้จำเลยที่ 1 จะไม่ได้ออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่ผู้ตราส่ง ก็เป็นเรื่องการละเว้นไม่ปฏิบัติตามที่ พ.ร.บ.การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.2548 มาตรา 10 กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งหากผู้ตราส่งเสียหายอย่างไรก็เป็นเรื่องที่ต้องว่ากล่าวกันต่อไป และแม้ใบตราส่งจะไม่ได้ระบุว่าเป็นใบตราส่งต่อเนื่องก็เป็นเรื่องหลักฐานแห่งนิติสัมพันธ์ในการรับขนของไม่มีผลกระทบถึงสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่ผู้เอาประกันภัยมีเจตนาว่าจ้างจำเลยที่ 1 โจทก์กล่าวอ้างว่าสินค้าที่โจทก์รับประกันภัยไว้สูญหายไประหว่างการขนส่งของจำเลยทั้งสี่ โจทก์จึงมีภาระการพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ผลิตส่งสินค้าที่ผู้เอาประกันภัยสั่งซื้อให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องครบถ้วนตามจำนวนและสินค้าสูญหายก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะส่งมอบสินค้าตามคำฟ้อง เมื่อพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่าสินค้านี้สูญหายไประหว่างการขนส่งของจำเลยทั้งสี่ โจทก์จึงไม่อาจรับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยเรียกร้องให้จำเลยทั้งสี่รับผิดชอบได้ ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8905/2560 บริษัทประกันคุ้มครอง จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท เอสดีวี โลจิสติกส์ (ประเทศไทย) จำกัด กับพวก จำเลย การทำเรือแห่งประเทศไทยจำเลยร่วม พ.ร.บ.การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.2548 ม. 4, ม. 7, ม. 10,

คำพิพากษา

ม. 20, ม. 37 ผู้เอาประกันภัยมีเจตนาว่าจ้างจำเลยที่ 1 ขนส่งสินค้าทางบกจากโรงงานของผู้ผลิตมายังท่าเรือเมืองเจนิว สาธารณรัฐอิตาลี และขนส่งสินค้าทางทะเลจากท่าเรือเมืองเจนิวมายังประเทศไทย อันมีลักษณะเป็นการขนส่งสินค้าโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันสองรูปแบบภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว และจำเลยที่ 1 ตกลงรับดำเนินการ จำเลยที่ 1 จึงมีฐานะเป็นผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่อง แม้จำเลยที่ 1 จะไม่ได้ออกใบตราส่งต่อเนื่องให้แก่ผู้ตราส่ง ก็เป็นเรื่องการละเว้นไม่ปฏิบัติตามที่ พ.ร.บ.การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ.2548 มาตรา 10 กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งหากผู้ตราส่งเสียหายอย่างไรก็เป็นเรื่องที่ต้องว่ากล่าวกันต่อไป และแม้ใบตราส่งจะไม่ได้ระบุว่าเป็นใบตราส่งต่อเนื่องก็เป็นเรื่องหลักฐานแห่งนิติสัมพันธ์ในการรับขนของไม่มีผลกระทบถึงสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่ผู้เอาประกันภัยมีเจตนาว่าจ้างจำเลยที่ 1 โจทก์กล่าวอ้างว่าสินค้าที่โจทก์รับประกันภัยไว้สูญหายไประหว่างการขนส่งของจำเลยทั้งสี่ โจทก์จึงมีภาระการพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ผลิตส่งสินค้าที่ผู้เอาประกันภัยสั่งซื้อให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องครบถ้วนตามจำนวนและสินค้าสูญหายก่อนที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องจะส่งมอบสินค้าตามคำฟ้อง เมื่อพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่าสินค้านี้สูญหายไป

ระหว่างการขนส่งของจำเลยทั้งสี่ โจทก์จึงไม่อาจรับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยเรียกร้องให้จำเลย
ทั้งสี่รับผิดชอบได้

องค์คณะ

สุวัฒน์ วรรณะหทัย · ปริญา ดีผดุง · นิพนธ์ ช่วยสกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/8905/2560>